

BÀI HỌC 12

## ĐƯƠNG ĐẦU VỚI NHỮNG QUYẾT ĐỊNH SAI LẦM



**CÂU GỐC:** “Tôi thưa với Ngài rằng: Ô, Đức Chúa Trời tôi! tôi hổ thẹn mặt, chẳng dám ngước mặt lên Ngài, là Đức Chúa Trời tôi; vì gian ác chúng tôi đã thêm nhiều quá đâu chúng tôi, và tội chúng tôi cao lớn tận trời” (E-xơ-ra 9:6).

**KINH THÁNH NGHIÊN CỨU:** *Nê-hê-mi 13:23–25; Phục truyền 7:3, 4; 2 Cô-rinh-tô 6:14; E-xơ-ra 9, 10; 1 Cô-rinh-tô 7:10–17.*

**H**ai ông E-xơ-ra và Nê-hê-mi trở thành lãnh đạo của các cộng đồng mà trong đó người Y-sơ-ra-ên chung chạ lập gia đình với người ngoại bang là việc thường tình. Cả hai nhà lãnh đạo này đều rất quan tâm đến vấn đề này bởi vì các ông muốn đưa quốc gia mình gần gũi hơn với Đức Chúa Trời. Họ biết rõ rằng các ảnh hưởng nguy hại của những người không tin Chúa và thờ tà thần cùng thần tượng, sẽ mang đến cho dân Y-sơ-ra-ên; bởi vì vấn nạn này đã xảy ra nhiều lần trong lịch sử của họ. Các tôn giáo của người Ca-na-an lan truyền toàn cõi Y-sơ-ra-ên đến độ thần Ba-anh và thần Át-tạc-tê của chúng đã được thờ cúng trên các đồi núi cao. Và nữa, ảnh hưởng của người vợ hay chồng ngoại đạo thờ tà thần đã mang những ảnh hưởng tai hại đến đời sống gia đình của dân Y-sơ-ra-ên. Ngày trước Ba-la-am đã khuyên dân Mô-áp hãy đưa đàn bà của họ vào trong vòng người Y-sơ-ra-ên và chắc chắn những người nam khi mê muội các đàn bà này sẽ quay bỏ Chúa. Thật đáng buồn là những lời dự đoán ấy của Ba-la-am đã là sự thật. Mà không chỉ họ ảnh hưởng người phối ngẫu không thôi mà cả con cái họ cũng bị ảnh hưởng.

E-xơ-ra và Nê-hê-mi phải làm gì với vấn đề lấy người ngoại bang của dân Y-sơ-ra-ên? Họ sẽ làm ngơ hay là sẽ chống đối mãnh liệt? Tuần lễ này chúng ta sẽ học xem hai vị lãnh đạo đã đối phó với vấn đề này như thế nào.

## 1. THÁI ĐỘ CỦA NÊ-HÊ-MI

**Đọc Nê-hê-mi 13:23-25. Cho biết việc gì đã xảy ra và chúng ta biện giải hành động của Nê-hê-mi đối với tình trạng này như thế nào?**

---

Bởi vì các con cái họ không biết nói tiếng A-ra-mích là ngôn ngữ của dân lưu vong thời ấy, hay tiếng Hê-bơ-rơ, chúng không hiểu được những lời dạy dỗ trong Thánh Kinh. Đây là một vấn đề rất thực tế, bởi vì sự khôn ngoan của các điều Đức Chúa Trời khải thị có thể bị mai một hoặc giải thích sai lầm. Các thầy thông giáo và các thầy tế lễ đã ghi lại trong kinh sách Tô-ra phần lớn là bằng tiếng A-ra-mích là những luật lệ và mạng lệnh được giảng ra tỏ tường cho mọi người. Nhưng, vì các người vợ và mẹ trong gia đình là các phụ nữ người Am-môn, Ách-sốt, và Mô-áp, là người chăm nuôi con cái trong gia đình, lại không biết ngôn ngữ A-ra-mích hay cả không biết nói tiếng A-ra-mích, thì trách sao các trẻ con không biết ngôn ngữ ấy của cha chúng nó. Ngôn ngữ chúng ta nói diễn đạt cách chúng ta suy nghĩ về các khái niệm, vì chúng ta sử dụng ngữ vựng của nền văn hóa đó. Mất đi ngôn ngữ Kinh Thánh có nghĩa là chúng ta mất đi bản sắc đặc biệt của Kinh Thánh. Bởi vậy, đối với Nê-hê-mi, ông không thể nào tưởng tượng được sự mất mát của mối liên hệ giữa dân Y-sơ-ra-ên với Đức Chúa Trời, là Đức Giê-hô-va của họ.

Các nhà nghiên cứu Kinh Thánh chỉ ra rằng việc Nê-hê-mi làm là một cách làm xấu mặt những kẻ phạm tội trước công chúng là một lối hành xử kẻ có tội của thời đại ấy. Khi Kinh Thánh nói rằng Nê-hê-mi la mắng chúng và rửa sả chúng, chúng ta không nên nghĩ rằng Nê-hê-mi dùng ngôn ngữ bẩn thỉu để mắng chửi họ, bèn là ông nói cho họ nghe sự rửa sả trong Giao Ước. Phục truyền 28 ghi rõ ràng các lời rửa sả có thể xảy đến với những kẻ không giữ trọn giao ước. Rất có thể là Nê-hê-mi đã dùng những lời trong Kinh Thánh để nói cho họ thấy việc làm của họ là sai và đã mang hậu quả đau thương cho gia đình và cá nhân họ.

Rồi cũng có lời Kinh Thánh nói Nê-hê-mi “đánh đập một vài người trong chúng nó, nhổ tóc chúng nó” (Nê-hê-mi 13:25), thay vì tưởng như ông nổi cơn xung thiên và hành động cách bạo động thì chúng ta phải nhớ là ngày xưa bị đánh đòn là một cách bị trừng phạt trước công chúng. Và chỉ có một vài người phải bị hình phạt này, nghĩa là có một số người vào hàng lãnh đạo đã bị xử phạt như cách này trước công chúng. Các hành phạt này để cho toàn dân hiểu rõ sự nghiêm trọng của tội lỗi mà họ đã vi phạm.

**Chúng ta phải có thái độ nào khi chúng ta thấy điều chúng ta tin rằng là sai lầm đã xảy ra trong hội thánh?**

## 2. LỜI KHIẾN TRÁCH CỦA NÊ-HÊ-MI

**Đọc Nê-hê-mi 13:26, 27. Các câu này cho thấy việc hiểu biết lịch sử Kinh Thánh giúp chúng ta ý thức được sự nguy hiểm có thể làm mình lạc bước khỏi con đường theo Chúa?**

---

Vua Sô-lô-môn đã bị đưa vào con đường lầm lạc ngày càng hư mất vì do nơi những sự lựa chọn của mình. Chúng ta có thể nói là Sô-lô-môn đã tự tạo sự sụp đổ của mình bằng sự bất tuân mạng lệnh mà Đức Chúa Trời đã đòi nơi các vua của Y-sơ-ra-ên: “Vua cũng không nên kén nhiều phi tần, e lòng người trở xấu xa; lại chẳng nên thâu góp nhiều bạc vàng” (Phục truyền 17:17). Cuộc đời của vua Sô-lô-môn đã bị dùng là một bài học dạy cho dân Y-sơ-ra-ên về điều chẳng nên làm, bởi vì không chỉ về việc ông có nhiều vợ không thôi mà Nê-hê-mi còn nói đến, tội nghiêm trọng hơn nữa là lấy những người vợ ngoại đạo không kính sợ Đức Chúa Trời.

**Cho biết tại sao Nê-hê-mi đã làm đúng khi ông khiển trách toàn dân về việc họ lập gia đình với những kẻ thờ tà thần? Sáng thế Ký 6:1-4; Sáng thế Ký 24:3, 4; Sáng thế Ký 28:1, 2; Phục truyền 7:3, 4; và 2 Cô-rinh-tô 6:14.**

---

Mạng lệnh không được cưới gã với dân ngoại bang không phải là vì vấn đề dân tộc bèn là về sự thờ lạy thần tượng. Nhiều nhân vật nổi tiếng của Kinh Thánh lập gia đình với người ngoại bang. Môi-se lấy vợ là Xê-bô-ra, một người nữ dân Mi-đi-an; Bô-a lấy Ru-tơ, một người nữ gốc dân Mô-áp. Đúng ra vấn đề chính ấy là lấy vợ hay chồng không cùng đức tin. Vấn đề mà các người trong thời E-xơ-ra và Nê-hê-mi là họ đã chọn những người không kính sợ và thờ lạy Đức Chúa Trời làm vợ hay chồng của họ. Tác giả Richar M. Davidson, trong quyển sách tựa đề *Lửa của Đức Giê-hô-va* (xuất bản bởi Peabodt, Mass.: Hendrickson Publishers, 2007), đã viết: “Chương trình hôn nhân trong Vườn Ê-đen . . . kêu gọi sự trở nên một của hai người yêu nhau ngay cả trong niềm tin tâm linh lẫn trong mọi giá trị khác.” – Trang 316. Các người vợ thờ hình tượng và các thần khác trong câu chuyện này đã chọn không bỏ đạo và sự thờ lạy của họ. Hậu quả của sự việc ấy chắc còn đáng buồn hơn đối với Nê-hê-mi vì đối với ông, rõ ràng là họ không có đủ một lòng trung thành với Đức Chúa Trời.

Kinh Thánh cho chúng ta một công thức để thực hành hầu nhờ đó mà chúng ta đứng vững vàng trong Chúa, và để mang lại niềm hạnh phúc tuyệt vời trong đời sống mình. Cũng vậy, lời truyền phải cùng mang ách chung trong hôn nhân là để giúp chúng ta có một đời sống tốt đẹp hơn, hạnh phúc hơn và cùng nâng đỡ và thúc giục nhau trong sự trung thành với Đức Chúa Trời.

**Các nguyên tắc nào chúng ta học được trong các câu chuyện này để có thể giúp chúng ta ngày nay, bảo vệ đức tin của mình và của toàn gia đình mình?**

### 3. THÁI ĐỘ CỦA E-XƠ-RA

**Đọc E-xơ-ra đoạn 9.** Ông E-xơ-ra có phản ứng nào khi nghe tin rằng dân Y-sơ-ra-ên đã giao du và lấy dân ngoại làm vợ chồng? Câu 1 và 2 nói rằng “họ chẳng có phân rẽ với các dân tộc của xứ này.” Chữ “phân rẽ” đã cũng được dùng trong Kinh Thánh trong các câu sau đây. Lê-vi Ký 10:10; 11:47; Xuất Ê-díp-tô Ký 26:33; Sáng thế Ký 1:4, 6, 7, 14, 18. Hãy đọc để hiểu chữ này có nghĩa gì trong vấn đề người tín đồ đi lấy kẻ chẳng tin?

---

Chính dân chúng đến tìm gặp E-xơ-ra để trình bày với ông vấn đề lấy người không cùng niềm tin. Các chữ họ dùng khi liệt kê các dân tộc đã làm điều gớm ghiếc chứng tỏ họ hiểu kinh luật Tô-ra, bởi vì những tội ác họ kể ra là những điều đã bị Kinh Thánh nhắc đến là gớm ghiếc. Có điều lạ là chính các quan chức lãnh đạo mang tin này đến trình báo cho E-xơ-ra, cũng như đến cả các cấp lãnh đạo tâm linh của quốc gia, là các thầy tế lễ và người Lê-vi đã phạm tội này.

“Trong sự nghiên cứu về các nguyên nhân dẫn đến sự giam cầm và lưu đày bởi người Ba-by-lôn, E-xơ-ra đã biết rằng sự bội đạo của Y-sơ-ra-ên xảy ra phần lớn, có thể truy nguyên được, là họ đã hòa nhập với các quốc gia thờ lạy tà thần. Ông đã thấy rằng nếu họ đã tuân theo mệnh lệnh của Đức Chúa Trời, để phân rẽ và tách biệt khỏi các quốc gia và dân cư chung quanh họ, thì họ đã tránh được biết bao đau buồn và nhục nhã. Giờ đây, khi ông hay biết rằng những người lãnh đạo này lại đã bất chấp những bài học trong quá khứ, nay lại dám vi phạm luật pháp, là các luật Chúa đặt ra như là một biện pháp bảo vệ chống lại sự bội giáo, lòng ông không thể nào mà không đau đớn. Ông nghĩ về lòng nhân từ của Đức Chúa Trời, vì Ngài đã một lần nữa mang đến cho dân tộc ông một chỗ đứng trên quê hương của họ, và lòng ông cuốn cuộn với sự phẫn nộ chính đáng và đau buồn trước sự vô ơn của họ.” – Ellen G. White, *Prophets and Kings*, trang 620.

Chữ “phân rẽ” được dùng để nói lên hai thực thể tương phản nhau. Hay đúng ra là hoàn toàn trái ngược nhau. Bởi lời này, người ta đã ý thức được mệnh lệnh của Đức Chúa Trời đã bảo họ phải tránh xa những tà đạo hay tôn giáo sai lạc. Họ đã hiểu là không ai có thể nói rằng một khi lập gia đình với một kẻ không cùng niềm tin hay tin điều trái nghịch với mình, thì cũng chẳng có ảnh hưởng gì trong cuộc hôn nhân hay trong cách dạy dỗ và nuôi dưỡng con cái mình. Họ ý thức rằng tình trạng của họ là cực kỳ gay go và nguy hiểm cho niềm tin của họ.

**Chúng ta phải làm gì để giữ cho niềm tin được sống mạnh trong nhà, trong gia đình chúng ta, cho dầu có thể là trong quá khứ chúng ta đã từng vấp phạm và có những quyết định sai lầm?**

## 4. E-XƠ-RA RA TAY

**Đọc E-xơ-ra đoạn 10. Ông và các cấp lãnh đạo đã làm gì để giải quyết vấn đề hôn nhân với dân ngoại giáo?**

---

Toàn thể hội mạc của dân Y-sơ-ra-ên quyết định là sẽ đuổi những người vợ ngoại bang theo tà giáo khỏi nhà họ. Thật đáng kinh ngạc, ngay cả những người đã có vợ ngoại đạo cũng đồng ý với kế hoạch ấy, chỉ trừ có bốn người không chịu theo quyết định ấy, tên họ có ghi lại trong E-xơ-ra 10:15. Dân Giu-đa hứa rằng họ sẽ đuổi những người vợ và chồng ngoại giáo đi, và phải ba tháng thì việc phân ly với những người ngoại đạo mới hoàn tất. Cuối cùng có cả thảy là 113 người chồng Do Thái đã bỏ vợ họ (E-xơ-ra 10:18-43). Thật lạ là trong câu cuối (E-xơ-ra 10:44) có nói rằng một số các người vợ ấy đã có con. Khi chúng ta thấy việc đuổi các người mẹ khỏi các gia đình có con cái thì thật không đúng chút nào. Tuy nhiên chúng ta cần phải hiểu, thời điểm này là một khoảng thời gian đặc biệt mà Đức Chúa Trời cần phải tái tạo lại một quốc gia Do Thái, và là lúc họ phải tái tạo mối tương quan của họ với Ngài. Hoàn toàn đầu phục Đức Chúa Trời và tuân theo mệnh lệnh Ngài đòi hỏi những biện pháp triệt để.

Các chữ đặc biệt dùng trong E-xơ-ra 10:11, 19: “hãy phân cách” và “phải đuổi” là những chữ không được dùng ở đâu khác trong Kinh Thánh khi nói về vấn đề ly dị. E-xơ-ra chắc chắn phải biết dùng chữ đúng nếu nói về ly dị, nhưng ông đã không dùng nó. Như thế, rõ ràng là E-xơ-ra không xem các cuộc hôn nhân này là hợp pháp vì họ đã vi phạm luật lệ kinh Tô-ra. Nói cách khác, các cuộc hôn nhân này đã bị xem là vô hiệu hóa vì không đúng luật. Tuy vậy, chúng ta không nghe thêm gì nữa về điều gì đã xảy ra với những người vợ và con cái ngoại bang này cùng quyết định của E-xơ-ra và hội mạc có ảnh hưởng gì trong cộng đồng của họ lúc ấy. Theo phong tục thời ấy, người chồng phải đứng ra trả vợ mình về lại nhà cha mẹ của cô ta.

Nhưng thời gian qua, một số người đàn ông Do Thái lại tái phạm việc lấy đàn bà ngoại đạo, hay có thể là trở lại với những người vợ mà họ đã đuổi đi. Tình trạng này chỉ vì họ là con người, và việc họ trung thành với Đức Chúa Trời như khi trời khi sục. Ngay với chúng ta, có thể chúng ta cũng tự tin mình là những người tin Chúa hết lòng, nhưng chúng ta biết chính mình cũng đã trải qua những giai đoạn mà chúng ta đã không hết lòng với Đức Chúa Trời trong cuộc sống mình. Rất đáng tiếc là loài người luôn luôn vật lộn với tư tưởng có để Chúa lên trên hết hay không.

**Kinh nghiệm “khi không hết lòng với Đức Chúa Trời” của bạn là thế nào? Bạn học được gì qua những trải nghiệm này?**

## 5. HÔN NHÂN NGÀY NAY

Qua những gì chúng ta thấy trong thời E-xơ-ra và Nê-hê-mi về vấn đề lập gia đình với người ngoại, chúng ta thấy rõ ràng Đức Chúa Trời xem hôn nhân là hệ trọng; và chúng ta cũng vậy, phải xem hôn nhân là điều quan trọng. Chúng ta phải thành khẩn cầu nguyện Chúa khi kiếm tìm một người bạn đời, và phải có Chúa trong mọi quyết định. Và chúng ta phải quyết lòng trung thành với các tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời, thì nhờ đó mà chúng ta được bảo vệ để mình không gặp phải sự buồn khổ và khốn đốn.

**Hãy đọc để xem Phao-lô nói gì về vấn đề này, khi một Cơ Đốc nhân có một người phối ngẫu không cùng niềm tin. Suy gẫm cận kề 1 Cô-rinh-tô 7:10-17. Ngày nay chúng ta nếu phải ở trong hoàn cảnh “chịu mang ách cùng với kẻ chẳng tin” thì chúng ta phải làm gì?**

Bởi vì chúng ta không có được mạng lệnh nào rõ ràng trong Kinh Thánh về việc phải làm gì trong các cuộc hôn nhân với người khác niềm tin, nên chúng ta sẽ rất sai lầm và làm ngược lại ý định của câu Kinh Thánh này và các nguyên tắc của nó để khẳng định rằng phân rẽ người phối ngẫu không cùng niềm tin là đúng, dựa theo câu chuyện và đề nghị của E-xơ-ra. Tình huống của E-xơ-ra và Nê-hê-mi là một sự kiện xảy ra một lần và là theo ý Chúa (E-xơ-ra 10:11), vì tương lai và sự thờ phượng của cả cộng đồng Y-sơ-ra-ên đang có nguy cơ. Lúc ấy, họ đã dần mất đi danh tính họ là một dân được Chúa chọn và thờ lạy chỉ một Đức Chúa Trời mà thôi.

Cùng với thời kỳ của E-xơ-ra và Nê-hê-mi, cũng có một số người Giu-đa định cư trong đất Ai Cập gọi là người Ê-lê-phan-tin, thì những người này được phép của các lãnh đạo của họ lập gia đình với người không cùng niềm tin. Chẳng lâu thì họ đã phát triển một tôn giáo hỗn tạp mà họ cho Yahweh (là thần và là Đức Chúa Trời của họ) lại có vợ và kẻ phối ngẫu là nữ thần của tà giáo là A-nát. Ngoài ra, dòng dõi của những kẻ tin vào Đấng Mê-si cũng gặp nguy cơ. Do đó, sự kiện chỉ xảy ra một lần của E-xơ-ra và Nê-hê-mi không nên xem là một đơn thuốc để làm tan vỡ hôn nhân hay gia đình khi có sự kết hôn với người không cùng niềm tin. Nhưng sự kiện ấy phải xem là một minh chứng về giá trị cao của Đức Chúa Trời có đối với mỗi quan hệ của hai người bạn đời trong hôn nhân. Sa-tan vui mừng khi chúng ta kết hôn với một người không khuyến khích chúng ta biết tận tâm với Chúa, bởi vì hắn biết rằng nếu cả hai vợ chồng đều có cùng một niềm tin, thì họ hỗ trợ lẫn nhau và mạnh mẽ hơn trong công việc truyền giáo của họ vì Chúa hơn khi chỉ một người.

Tuy có lời Kinh thánh nói rõ ràng chống lại những cuộc hôn nhân không đồng đều (2 Cô-rinh-tô 6:14), chúng ta cũng tìm thấy những đoạn nói lên ân sủng mở rộng cho những người đã có lựa chọn khác. Đức Chúa Trời trao quyền cho những người đã kết hôn với những kẻ không cùng niềm tin là họ phải trung thành với Đức Chúa Trời và với người phối ngẫu của họ. Chúa không bỏ rơi chúng ta ngay cả khi chúng ta lựa chọn trái với ý muốn của Ngài, và nếu chúng ta cầu xin Ngài giúp đỡ, Ngài sẽ cung cấp sự hỗ trợ của Ngài. Điều này không có nghĩa là chúng ta làm bất cứ điều gì mình muốn và sau đó mong đợi Chúa ban phước cho chúng ta, nhưng thay vào đó, khi chúng ta đến với Ngài với một nhu cầu và một tấm lòng khiêm tốn, Ngài luôn luôn lắng nghe. Không có ân sủng của Đức Chúa Trời, thì sẽ không có hy vọng cho bất kỳ ai trong chúng ta, bởi vì tất cả chúng ta đều là tội nhân.



## NGHIÊN CỨU BỒ TÚC:

“Bốn phận phải làm tận sức các công việc mà Đức Chúa Trời giao phó mình là một phần quan trọng của tôn giáo thật. Mọi người phải nắm lấy cơ hội được làm công cụ cho Đức Chúa Trời để làm việc theo ý muốn của Ngài. Khi hành động kịp thời và quyết đoán đúng lúc sẽ đạt được những chiến thắng vẻ vang, trong khi trì hoãn và bỏ bê dẫn đến thất bại và làm ô danh Chúa. Nếu các nhà lãnh đạo của lễ thật mà không tỏ ra sốt sắng, nếu họ thờ ơ và vô mục đích, hội thánh sẽ bất cần, thờ ơ và ham thích thú vui; nhưng nếu họ được lấp đầy với một mục đích thiêng liêng để phục vụ một mình Đức Chúa Trời và chỉ Ngài mà thôi, mọi người sẽ được hiệp nhất, hy vọng, đầy nhiệt huyết.

“Lời Chúa rất rõ ràng và nổi bật sự tương phản. Khi tội lỗi và sự thánh khiết được đặt cạnh nhau, để chúng ta thấy rõ ràng rằng chúng ta có thể xa lánh điều/người này và chấp nhận điều/người kia. Những trang ghi lại sự thù hận, giả dối và phản bội của San-ba-lát và Tô-bi-a, cũng mô tả sự cao thượng, tận tụy và hy sinh của E-xơ-ra và Nê-hê-mi. Chúng ta có quyền tự do bắt chước theo gương nào tùy tự mình chọn lựa. Các hậu quả đáng sợ vì vi phạm mệnh lệnh Đức Chúa Trời được bày ra cạnh bên những phúc lành nhận được từ sự vâng lời. Mỗi người chúng ta phải quyết định xem mình sẽ chịu đựng cái này hay được thưởng thức cái kia.” – Ellen G. White, *Prophets and Kings*, trang 676.

## ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Khi chúng ta đọc những câu chuyện này, chúng ta dường như thấy rõ ràng rằng nhiều người đã không hết lòng đặt Chúa lên trên hết, đó là lý do tại sao họ chọn những người vợ tà giáo. Vì lẽ ấy E-xơ-ra không chỉ để họ theo mưu kế của họ mà ông đã cố gắng khiến trách và sửa trị họ với hy vọng họ sẽ thay đổi được. Sự thay đổi có thật sự xảy ra không? Bằng cách thay đổi hành vi của họ, họ có thay đổi được bên trong không? Lòng thành tâm dâng mình cho Chúa của họ có tấn tới chăng? Bằng chứng nào cho thấy nhiều người trong số họ đã không thật sự thay đổi? Chúng ta có thể học được gì từ những sai lầm của họ để hiểu rằng việc thay đổi tấm lòng rất là quan trọng dường bao?
2. Có những cách nào mà chúng ta có thể giúp những người trong hội thánh mình đang phải phấn đấu với những vấn đề đến từ việc lập gia đình không khôn ngoan không?
3. Dầu các nguyên tắc của Đức Chúa Trời là vĩnh cửu và tuyệt đối, văn hóa cũng thay đổi tùy nơi tùy thời đại. Tại sao chúng ta phải lưu ý đến các sự khác biệt này khi chúng ta tìm cách áp dụng nguyên tắc của Đức Chúa Trời vào đời sống và tình huống của mình?